

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2022. augusztus 18.
(csütörtök)**

Földvári Tibor

NIMRÓD, HATALMAS VADÁSZ AZ ÚR ELŐTT

Köszöntés igéje: Zsoltár 146,5-6

Boldog, akinek segítsége a Jákób Istene, és reménysége van az Úrban, az ő Istenében; aki teremtette az eget és földet, a tengert és mindent, ami bennük van. Aki megtartja a hűségét örökké.

Énekek: 241; 266

Lekció: 1Mózes 10,8-12

Alapige: 1Mózes 10,8-12

Khús nemzé Nimródot is; ez kezdte hatalmassá lenni a földön. Ez hatalmas vadász volt az Úr előtt, azért mondják: Hatalmas vadász az Úr előtt, mint Nimród. Az ő birodalmának kezdete volt Babel, Erekh, Akkád és Kálnéh a Sineár földén. E földről ment aztán Assiriába, és építé Ninivét, Rekhoboth városát, és Kaláht. És Reszent Ninivé között és Kaláh között: ez az a nagy város.

Imádkozzunk!

Istenünk, mennyei Atyánk, szentségedet vallottuk, ami számunkra felfoghatatlan és mégis a te kijelentésed alapján és legteljesebben Jézus Krisztusban jelentetted ki szentségedet, megismerhetünk téged, sőt ebben a te szentségedben részesülhetünk.

És áldunk, hogy nemcsak mi, hanem azok is, akik még lehet, hogy nélküled élnek, talán még nagyon gonoszul is ebben a világban, de áldunk, hogy még mindig tart a kegyelem ideje, te még mindig szólsz és menteni akarod az elveszetteket.

Urunk, a te szentséged jele volt az is, amikor ítélned kellett az özönvíz ítéletével. De imádunk téged, hogy éppen ma olvashattuk: megemlékeztél Noéről, családjáról, még az állatokról is, és így az ítéletnek vége szakadt. És azóta is ígéretedet megtartod: nem volt özönvíz, a víz nem lett özönné.

Ugyanakkor tudjuk és örömmel valljuk: az Úr Jézus eljövetelekor lesz ítélet. De köszönjük, hogy a tiedként abból mi kimaradunk. Áldunk téged, hogy Jézus hordozta az ítéletünket.

De amikor látjuk a sok elveszett embert körülöttünk is a világban, hálát adunk, hogy most is kérhetünk, könyörülj rajtuk és te könyörülsz is, Urunk, éppen általunk és rajtunk keresztül is. Szeretnénk a missziói küldetésben hűséges lenni, ahogy te is hűséges Isten vagy.

És most a te közeledben, a te igédet hallgatva a gyülekezet közösségében, a te szentséged áradjon ki ránk újra. Köszönjük, hogy újra meg újra tapasztalhatjuk ezt, amikor együtt vagyunk itt a templomunkban.

És kérünk, hogy hazamenve is a te szentségedben éljünk, a te szentségedet éljük meg. Szólj hozzánk személyesen, ezért kérünk, Atyánk, ma is.

Ámen.

Igehirdetés

A bibliai őstörténetek ugyanolyan valóságos események, történeti események, mint ami majd a 12. résztől következően Ábrahám és a családja történetében látszik. És hálások lehetünk az Úrnak, hogy mi olyan lelki vezetőket kaptunk, akik így tanítottak bennünket gyerekkorunktól fogva itt Pasaréten is. Mert szomorú lenne most úgy prédikálni és úgy hallgatnotok a prédikációt, hogy amit itt ezekben a történetekben olvasunk, sok tekintetben csak mítoszok, legendák, nincs mögöttük igazán semmi történeti tartalom, tanulság, csak ilyen meseszerű valamik. Sajnos vannak, akik ma is így magyarázzák, így próbálják értelmezni ezeket a történeteket. De ezek valóságos történetek. És azt gondolom, hogy a gyermekeitek, unokáitok, dédunokáitok is, amikor olvassák vagy hallgatják ezeket a bibliai történeteket, úgy izgalmasan át tudják élni.

És ami fontos: ezek a történetek is az 1-11. részben, az őstörténetek, az üdvtörténet részei is. Nagyobb volumenben mutatják be a teremtsé, a bűneset, aztán az özönvíz ítélete, meg az azt követő események részeit, történeti eseményeit. És aztán látjuk, hogy majd hogyan kezd el az Úr munkálkodni, aki ebben a hatalmas nagy volumenű munkában is üdvösséget akar munkálni még az ítéletével is a család, egy egyszerű hívő ember és az ő családja életében.

Valóságos történelmi események, személyek és népek, akikről itt a 10. részben is olvashatunk. Rövid és hosszú távúan is meghatározói a világtörténelem eseményeinek akkoriban, ami ugye az üdvtörténet része, mert itt van a kijelentésben.

Mivel a kijelentésben olvassuk, ezért nekünk megint bátorító lehet a madártávlat példa gondolata. A hit távlata, a sas szárnyalásából adódóan – szárnyra kelnek, mint a saskeselyűk, akik az Úrban bíznak –, a hit, az a madártávlatból láthatja az eseményeket, a nagy volumenű eseményeket is. Rövid, hosszú távon hogyan határozzák meg egy-egy adott eseménynek az apró részletei is mindazt, ami zajlik az őstörténetek idején és a mi időnkben is.

Ma is olvasunk birodalmakról, ma is hallunk neveket, akik birodalmakat építettek vagy akarnak építeni. Halljuk ezeket a kifejezéseket, hogy egy pólusú világ vagy két pólusú világ, nyugat vagy kelet, vagy mind a kettő. Ma is vannak hatalmasok, ma is vannak nagy vadászok, hatalmas vadászok. Majd látjuk, hogy ez a kijelentés mit is jelenthet, a bibliai írásmagyarázók segítenek ennek megértésében. És ma is vannak olyan igazságok, hogy valami történik – mivel bennünket most leginkább az orosz-ukrán háború szomorú ténye érint –, valami történik Moszkvában, vagy Kijevben, vagy Kínában, vagy az USA-ban, vagy az Unióban, Brüsszelben, egy személy hoz egy döntést, és annak rövid és hosszú távon, meghatározó igazságai, történései lesznek majd nemcsak a világban, hanem a hívő nép életében is.

Ami itt az őstörténetekben van, a prédikátor szavaival élve lehet mondani: nincs új a nap alatt. És az őstörténetekben a bibliai igazságai is, ahogy itt előttünk vannak, ugyanolyan természetes történeti igazsággal bírnak, lehet kutatni őket, kutatták is, vannak felfedezések, régészeti adatok, és a Szentírás igazságai megállnak. Hála az Úrnak, ez nekünk akkor is igaz lenne, ha nem lenne semmi más történeti adat, de vannak.

És a 10. részben az különösen fontos, és a madártávlat szempontjából is hadd húzzam újra alá, fontos így látnunk, hogy az özönvíz ítéletét követően a bűneset utáni emberiség sorsa hogyan alakul. De ezt a sorsot meghatározza az, amit az Úr még ígéretképpen kijelentett rögtön a bűnesetnél – jól ismeritek velem együtt –, aminek a végén ott van az, hogy az asszony magva majd a kígyó fejére tapos. Amit, emlékeztek, Isten a Sátánnak jelentett ki. A Sátán ítéletének a része volt, de ezt Ádám és Éva is természetes módon hallhatta, evangéliummá lett, ősevangéliummá. Az őstörténetekben ott az ősevangélium.

És az is fontos, hogy még mielőtt bekövetkezett volna az Úr Jézus győzelme ott a kereszten feltámadásával a Sátán fölött, és majd teljes mértékben végérvényesen az ő eljövetelekor az utolsó ítélet napján, előtte is Isten azt mondta: az asszony magva és a kígyó magva ellenséges lesz egymással. Kain és Ábel történetében egy család életében, két személy életében látszódik, itt a bűneset utáni emberiség történeteiben, az őstörténetekben meg a folytatásban is nagyobb volumenben. Klánok, nagy családok, nemzetségek, népek életében is látszik ez. Ma is ugyanebben élünk.

De hogyan alakul a sorsa a Mózes 1. könyve 10. része kijelentése alapján az özönvíz ítéletét követő emberek, emberiség életének, hogyha látjuk, hogy az asszony magva és a kígyó magva nem tud egymással kiegyezni, mert nem is lehet. Mert a kígyó, a Sátán emberölő volt kezdettől fogva, hazug és a hazugság atyja, és mindig mindent megtesz még az Úr Jézus kereszten aratott győzelme után is mennyi mindent tehet, de akkor is a dolgok úgy alakulnak, ahogy az Úr engedi, ahogy az Úr akarja. És éppen ez látszik ebben a részben is.

A jelen és a jövő szempontjából is hogyan bátorít az Úr, vagy ha kell, hogyan vigasztal bennünket, akik az ukrán-orsz háború miatt azért magyarokként, a kárpát-aljai magyarokra gondolva különösen is szenvedünk és fáj a szívünk, de hogyan vigasztal az Úr. És hát készülünk nemzeti ünnepünkre, augusztus 20-a fontos ünnepünk, mint magyar nép is, de mint a magyar népen belül hívó magyar emberek, hogyan kapunk bátorítást, vigasztalást az Úrtól is, ha kell.

Milyen volt a népek eredete – az egyik Károli fordítás jegyzetében a fejezet cím ez, hogy a népek eredete. Aztán pedig azt látjuk, és vizsgáljuk meg, hogy Nimród ebben az időszakban miért is volt fontos személy az Úr igéje szerint.

Sém, Khám és Jáfet nemzetsége, családja az özönvíz után – ez van a 10. részben. A 11. rész 1-9. versében olvassuk majd a Babel tornya történetét, azután pedig a 10. verstől kezdődően egészen a rész végéig különösen is Sém nemzetsége, de abból a szempontból, ami a messiási vonalat mutatja be. Hogyan alakult Sém, Noé fia, családja, kik voltak a tagjai, kik tartoztak oda, akik nem a kígyó magva, hanem az asszony magva oldalán éltek abban az időben.

De éppen ebben lett bátorító – most már látva a 10. és 11. résznek az összefüggéseit –, nekem az, hogy Noé három fia, Sém, Khám és Jáfet, fiai, unokái, dédunokái, és mehetünk visszább vagy jöhetünk előbbre, mi felénk, a mi történeti időszakunk felé, hogy éltek, kik voltak ők, hol laktak, milyen népek származtak tőlük, milyen nyelv-

vet beszéltek. A 10. rész első és utolsó versei keretet is adnak ehhez: „Ez pedig a Noé fiainak, Sémnek, Khámnak és Jáfetnek nemzetsége; és fiaik születének az özönvíz után.” Az utolsó vers: „Ezek a Noé fiainak családjai az ő nemzetségeik szerint, az ő népeik között, és ezektől szaporodának el a népek a földön, az özönvíz után.”

És ahogy majd a napi csendességben is olvasva – én a készülés miatt már előre néztem, olvastam és tanulmányoztam, elcsendesedtem rajta – látni fogjátok, hogy lesznek olyan nevek is, amelyek helységnevek. Itt hallhattuk is egyébként a felolvasást, remélem, ismerős volt Ninive neve vagy Asszíria/Assúr, Bábel/Babilon – tehát vannak ismerős nevek is, meg vannak kevésbé ismerős városnevek, meg földterületek. Illetve van az a kifejezés is, hogy „nyelvük szerint”, az ő nyelvük szerint, és ez önmagában már bátorító, meg vigasztaló is, hogy még a Bábel tornya történetét megelőzően az Úr az özönvíz utáni nemzedékek bemutatását úgy akarja adni, hogy tudjunk róla, hogy sokféle nyelvet beszélnek, de közös őstől, illetve közös ősöktől származnak.

Benne van az Isten üdvözítő munkája a föld benépesítésével kapcsolatban. Pontosan azért, mert a Bábel tornya története előtt be akarja mutatni Isten azokat az időket, amik a Bábel tornya után következnek időrendileg, de előtte már Isten azt akarja megmutatni, hogy nézzétek meg, az özönvíz után milyen hamar és milyen gazdagon szaporodott az emberiség: „fiaik születének”. Sémnek is születtek fiai. Nemcsak a messiási vonalhoz tartozók, hanem akik a másik vonalhoz tartoznak.

Ez fájó igazságnak tűnik nekünk, de most az üzenet szempontjából mégis ezt lássuk, hogy Isten éppen megítélte a bűneset utáni nagyon gonosszá vált emberiséget. Csak nyolcan maradtak életben. Azok közül is Noé volt az, aki az Úr előtt kegyelmet talált. A családja Noé miatt is maradhatott életben. És aztán látjuk, hogy szaporodik az emberiség, de először az Úr kijelentése nem abból a szempontból mutatja be, hogy lássuk, hogy mennyire bűnösök megint, méltók az ítéletre – erről mindjárt szólok –, hanem először azt mutatja be, hogy nézzétek meg az én hűségemet, az én megtartó, gondoskodó személyem titkát abban, ahogyan az ítélet után ismét gyarapodik az emberiség. Az én legkedvesebb teremtményem a bűneset után, a bűnesetet követő szörnyű ítélet után is szaporodik, sokasodik, betölti a földet.

Jáfet utódai a szigetlakó népek lettek, a Földközi-tengerhez kapcsolódóan van is sok név. Khám utódai – emlékeztek, Khám volt az, aki Noét gyalázatosan megnézi mezítelenül és még dicsekszik is a testvéreinek, emiatt aztán átkot is kap az atyai áldás mellett. Sém és Jáfet pedig tisztességes marad az édesapjukkal akkor, amikor súlyosan vétkezett. De Khám utódai azok, akik a későbbi Izrael népének szinte a közvetlen szomszédságában laktak. Kánaán földjének lakói is ide tartoztak. Illetve Khám utódai lettek azok a birodalmi népek, akik a későbbi történetekben is Asszíria, Babilónia népei voltak. Illetve Sém utódai, Sém fiai, akik nem a messiási vonal képviselői voltak, ők a közvetlen rokon népek az Arab-félszigeten különösen is, ahol laktak a sémiták.

A Mózes 5. könyvének a 32. részében Mózes a pusztai vándorlás végén ezt íratja le az Úr és taníttatja meg Izrael fiainak: „Emlékezzél meg az ősidőkről; gondoljátok el annyi nemzedék éveit! Kérdezd meg atyádat és megjelenti néked, a te véneidet és megmondják néked! Mikor a Felséges örökséget osztott a népeknek; mikor szétválasztá az ember fiait: megszabta a népek határait, Izrael fiainak száma szerint, mert az Úrnak része az ő népe, Jákób néki sorssal jutott öröksége.” És aztán folytatja Izraelre vonatkozóan. A 'népek' az a kifejezés, amit tipikusan a pogány népek-

re értelmez a Szentírás a legtöbbször. Kevésszer azért a pogány népekre is használja az ószövetségi ősi nyelv azt a szót, amit amúgy szinte kivétel nélkül csak Izraelre, az ószövetségi népére az Úrnak használ. De ami lényeges, ahogy Izraelnek is a messiási vonal képviselőjének megszabta az Úr a határait, a földjét, megszabta a népeknek is. És először ezt látjuk a bibliai kijelentésben. Először az Úr azt akarja megmutatni, hogy nézzétek meg, hova helyeztem őket, milyen nyelvet adtam nekik ajándékba.

És remélem, emlékeztek, amikor Pál apostol Athénban missziói küldetést teljesít, és először prédikál Athénban, akkor ő is utal erre. Az athéniak sokféle bálványt imádtak, sokféle istent imádtak, Pál beszél nekik az ismeretlen istenről, ez volt az a kapcsoló pont, amivel majd ő az Úr Jézus személyére tudott aztán utalni. És Pál is arról beszél, hogy egy vérből teremtette a teremtető Isten, az ég és a föld Teremtője, egy vérből teremtette az emberiséget, megszabta a határait, mindenkinek megvan az a hely, ahova őt Isten helyezte.

Mivel mi, magyarok az egész világon élünk, akkor az egész világon helyezett el bennünket az Isten? Amikor valakinek '56-ban menekülni kellett, itt kellett hagynia a hazáját, az milyen szörnyű érzés, és az milyen fájdalom? De a hazaszeretet az ott maradhat és ott is van. És lehet, hogy nem itt a kicsiny Magyarországon él, vagy ha nagy Magyarországra gondolunk, határon túl, mennyi fájó igazságtalanság van a népünk történelmében, de a hívő ember is, ahol él, még lehet, hogy szenved is csak azért, mert magyar, de akkor is tudhatja, hogy az Úr szabja meg a népek határait és ő tudja, hogy ki, hol lakik, hol él. Az egyén is, a család is, meg a nemzet is.

Minden az Úr irányítása, gondoskodása alatt van – a 10. résznek ez az egyik legfontosabb üzenete. És azért, mert hűségese az Úr az ígéretéhez – olvastuk éppen ma is –, lesz mindig aratás és vetés, lesz tél és nyár. Majd a 9. részben olvassuk, az Úr gondoskodni fog az özönvíz után az ő legkedvesebb teremtményéről a bűneset utáni állapotok ellenére is.

Valóban ezek a nemzetek is bűnösök, néha nagyon gonoszak is lettek, voltak. Elveszett bűnös népek, emberek és családok. De az Úr az özönvíz után kijelentette az ő hűségét irántuk is. És Jézus nem véletlenül mondja, hogy milyen a mennyei Atya szeretete, aki felhozza a napját jókra és gonoszokra, esőt ad igazaknak és hamisaknak. Jézus maga is komolyan vette ezt.

Istennek a kegyelme is megmutatkozik itt a 10. rész egészében, de különösen is Nimród történetét figyelve majd – mindjárt rátérek. A kegyelem szónál általában mi a bűn miatti bocsánatra, szabadításra gondolunk, és itt erre szükség is van: lenne miért ítélni az özönvíz után is az emberiséget, a különböző népeket, családokat. Hát még Izraelt magát is, emlékszünk. Volt, hogy ítélte is. Lenne miért ítélni, de a kegyelem mindig abban látszik, amikor az Úr az ítéletét is visszatartja. Majd az utolsó ítélet is akkor fog eljönni, amikor eljön az ideje. Visszatartja az ítéletét, vagy sokszor visszatartja a bűnnek azt a munkáját, ami ha nem lenne visszatartva, akkor pokollá válna az egész emberiség élete. A 20. században voltak szörnyűségek, amikor ezt lehetett érezni, és a világtörténelemben mindig. De az Úr kegyelme abban látszik az özönvíz követő népek, családok életében, hogy gyarapodás, gazdagodás, sikerek. Mert az Úr ilyen.

És mit tesz a bűn miatt? Most térünk rá mindjárt Nimród életére is. Mit tesz a bűn miatt? Nem elpusztítja ismét teljes mértékben. Mert az Úr dönthetett volna, hogy nem özönvízzel, hanem akkor valami más módon, mert milyen gonosszá lett megint az emberiség, nagyon hamar. Vagy gondoljunk arra, hogy elpusztíthatta volna Izra-

el népét is. Emlékezték, az aranyborjú történeténél az Úr ki is mondja Mózesnek: – Eltörlöm ezt a népet, ők olyanok, amilyenek, eltörlöm, és majd téged teszek nagy nemzetté. Az Úr megtehetné, de nem teszi meg. Itt nem az Úr gyenge vagy nem tudja, hogy mit akar. Épp fordítva. Ezek a mozzanatok az Úr kijelentésében azt mutatják, hogy lenne miért az Úrnak ítélni az özönvíz után is, de ő nem ítélni akar, hanem szabadítani.

Ahogy megígérte a bűnesetnél a Sátánnak konkrétan, de Ádám és Éva számára, és nekünk is kicsoda evangélium. Az asszony magva meg fog születni. Ezért látjuk majd az őstörténetek zárásánál, és a 12. résztől kezdődően az Ábrahám történeténél, hogy kiválaszt egy családot, de mondjuk így, Ábrahámra vonatkozóan kiválaszt egy igaz, kegyelmet nyert férfit meg az ő családját, aztán ebből egy népet hoz elő, aztán ebből a népből megszületik a Messiás. Nem elpusztítja az emberiséget az Úr, hanem szabadítót készít. És az ószövetségi időben az őstörténetek után megmutatja, hogy ennek a Szabadítónak az eljövelele hogyan fog bekövetkezni.

És egyszerűen nem szabad kihagynom – a legvégén is majd szeretném ezt mondani –, hogy a Szabadítón keresztül még a népek is mit fognak kapni? Így olvassuk a 12. rész 3. versében: „és megáldatnak te benned a föld minden nemzetségei”. Tehát még a pogány népek is megáldatnak majd Ábrahámban meg Ábrahám utódában, Jézusban.

De addig is, amíg Jézus nem jött el, mennyi áldás lehetett a pogányokon is Izrael népén keresztül. Gondoljunk arra – nem rég olvashattuk is az igében –, hogy mikor meglátogatja Salamon királyt Sába királynője, akkor ő ámul azon, hogy milyen Salamon Istene és Ura. Sába királynő Salamon Uráról beszél.

Az első gondolatban a 10. rész 8-12. verséig terjedő szakasznak a szöveggörnyezetét szerettem volna kiemelni, felmutatva, hogy az Úr hűsége, gondoskodása, mindenható volta, mindenek fölött irányító személye mennyire valósággal megmutatkozik. Csupán neveket látunk vagy olvasunk néhány jellemzővel, de akkor is felragyog az isteni személynek ez az üdvözítő munkája a pogány népek között. Most a pogány szót ezért mondom, hogy megkülönböztessük a későbbi Izraeltől. De az Úrnak megvolt ezzel is a terve.

És ezek között a nevek között ki akarta különösen is emelni a 8. verstől kezdődően Khúsnak a fiát, Nimródot. A különböző kommentárokat, amikor megnéztem, egyik sem mert igazán egy olyan történelmi személyt említeni, akire biztosra mondtak volna az adott kommentáríró, hogy na, ő az, aki Nimróddal azonos, mert ez bizonytalan. Ószövetségi írásmagyarázók, ószövetségi történelmet jól ismerő tudósok inkább ezt emelik ki, hogy nem tudjuk biztosan, de az biztos, hogy élő személy volt, valaki, aki uralkodott, akinek a nevéhez nem akármilyen események is kötődnek. Lásd Babilon és Ninive megalapítása. Egy biztos, hogy Khám utóda, tehát Sém és Jáfet testvérének, Khámnak az utóda, Khúsnak a fia. A nevének a jelentése, a legvalószínűbb ez, hogy lázadó, lázadni fogunk.

Amikor ezeket mondom, hogy a legvalószínűbb, akkor én szeretném ezt a mondatot azzal az alázattal mondani, hogy vannak dolgok a Bibliában, amikre nem mondhatjuk azt, hogy száz százalékos, hogy így van, de az értelmezésben segítenek a tudósoknak az igelátásai. És így szeretném mondani ezzel az alázattal én is, ha ez a neve, hogy 'lázaadni fogunk', akkor különösen is beszédes, hogy mennyi párhuzam van Nimród élete leírása, élettörténete leírása, meg majd a 11. rész 1-9. versében a Bábel tornya leírása, történelmi leírása között. Sineár földjén volt Bábel tornya építése, Nimród

is Sineár földjén volt hatalmas és ott munkálkodott. Nemcsak tornyot, hanem várost is akartak építeni Babel tornyánál, hogy legyen egy nagy központ is, ne menjünk szét, hanem maradjunk együtt. Persze Isten nélkül. Nimród is várost, sőt városokat épít. Most csak mondtam néhány jellemzőt a párhuzamra.

Ami viszont nagyon beszédes, így kezdődik a története leírása: „Khús nemzé Nimródot is; ez kezde hatalmassá lenni a földön.” „Ez kezde”, ez kezdett – és ez a kifejezés, hogy ’kezdet’ itt az őstörténetekben mindig nagyon beszédes. Arra utal, hogy az emberiség történelme folyamán valami új dolog történik. Valami új, ami addig lehet, hogy nem volt jelen, olyan igazság fedezhető fel a történelem menetében, valami nagyon fontos dolog. Az egyik legkedvesebbemre hadd utaljak, amikor megszületik Séthnek a fia. Emlékeztek, hogy hívták Séthnek a fiát? Aki nem emlékszik, majd nézze meg a Bibliában, de én is segítek: Énós. Krónikák 1. könyve 1. rész 1. verse így kezdődik: „Ádám, Séth, Énós.” Csak ennyit olvasunk, három név, de ez a három név, ez az Isten üdvözítő munkájának a legszebbik részeit mutatja be az őstörténetekben.

Énós idejében kezdték segítségül hívni az Urat. „Séthnek is született fia, és nevezé annak nevét Énósnak. Akkor kezdték segítségül hívni az Úrnak nevét.” Ez az „akkor kezdték” – és ennek a kifejezésnek is sokféle jelentése lehet, most ebbe nem megyünk bele, csak a hangsúly, hogy a messiási vonal személyei, élettörténete idejében, korszakában valami kezdődött. Tehát ez a ’kezdeni’ szó, ez nagyon fontos. És az Úr Nimróddal kapcsolatban ezt az ígében ki akarja jelenteni, hogy a madártávlat szempontjából Nimród személyénél ezt mindenképpen értsük és lássuk. „Khús nemzé Nimródot is; ez kezde hatalmassá lenni a földön.”

Most vagyunk bajban, hogy a „hatalmassá lenni” ez negatív csengésű vagy pozitív csengésű? Mert voltak a világtörténelemben olyan hatalmasok, akik a hatalmukat a népeik javára éltek, gyakorolták. És voltak olyan hatalmasok, akik visszaéltek. A diktátorok. Hatalmassá lenni – ez a kifejezés, ez összecseng azzal, ami az özönvíz előtti történetleírásban szerepel a Mózes 1. könyve 6. részében, hogy: „Ezek ama hatalmasok, kik eleitől fogva híres-neves emberek voltak.”

Ezért hadd mondjam, hogy a legtöbb írásmagyarázó a ’hatalmassá lenni’ kifejezésnél mindenképpen negatív jelentésű magyarázatot mond. És ezt én is szeretném így megerősíteni. De hadd mondjam azt, ha esetleg semleges módon akarta az Úr kijelenteni ezt, hogy „hatalmassá kezdett lenni”, tehát a ’hatalmassá lenni’, ebben most nincs semmi bűnös, vagy nagyon gonosz jellemző, akkor is tény, hogy nem a messiási vonal családjában lesz valaki hatalmas. És ebből az látszik, hogy akkor nincs ott az, hogy az Úrban bízna, az Úrban bízó személy.

Az is biztos, hogy uralkodást és birodalomépítést jelentett a hatalma. És hívó emberekként is, Isten népeként, mikor ezt halljuk, hogy birodalomépítés, akkor ti inkább negatív csengésűként érzékelitek vagy pozitív csengésűként? Mert az őstörténetek idején, akár pár ezer évvel Jézus születése előtt, az emberiség, az özönvíz utáni emberiség már nemcsak földet művel, hanem hatalmas birodalmak épülnek. És a birodalmakban utak épülhetnek. Gondoljatok a Római Birodalom útépítéseire. Ezeket föl lehet használni a missziói úton Pálnak is. Tehát politikai, gazdasági, társadalmi sikerként is lehet értelmezni ezt, hogy hatalmasá kezdett lenni, hogyha a világi szempontokat nézzük csupán.

De a madártávlat az mutatja, hogy igen, de kérdés, hogy az Istennel való kapcsolatban vajon ez, hogy mutatkozik meg. Az Isten népe, az asszony magva vajon ez hogyan mutatkozik meg? És itt vannak máris problémák ezzel a kifejezéssel, hogy

NIMRÓD, HATALMAS VADÁSZ AZ ÚR ELŐTT

akkor nagyon negatívnak tűnik. Hatalmassá lenni – újra mondom, a legtöbb írásmagyarázó negatív csengéssel magyarázza.

De lehet úgy mondani, hogy világi szempontból nagy sikerek lehettek és áldások. Gondoljatok arra, hogy Kain utódainál is olvastuk, hogy sátoresztők atyja, síposok és lantosok atyja. Tehát a teremtett világban nagyon jó dolgok. Zene, vas szerszámok – ezek mind pozitív dolgok és jó dolgok. Csak az a baj, amikor a bűneset utáni ember vagy emberiség, vagy birodalmak gonoszul használják.

A Bábel tornya történetével való párhuzam miatt megint kiemelendő, hogy ebben a hatalmassá létben benne volt, hogy: megvagyok én magamban hatalmasnak, nem kell nekem az az Isten, hogy nagy legyek. És gondolatok arra, hogy Salamon is naggyá lett és hatalmassá lett, de őt az Úr tette azzá. És Jézus maga is hatalmas volt és nagy. Jézus maga mindenható volt, igaz? De őt is a mennyei Atya tette azzá, és ő nem visszaélt vele, hanem sáfarként szolgált.

Hatalmassá lett – ez a Krónikák könyvében is szerepel vele kapcsolatban. „Ez kezdte hatalmassá lenni a földön. Ez hatalmas vadász volt az Úr előtt, azért mondják: Hatalmas vadász az Úr előtt, mint Nimród.” Még szólásmondás is lett: hatalmas vadász.

Megint hadd mondjam nektek: ha csak pozitívan nagy vadász, akkor arra gondoljunk, hogy ma is vannak vadászok, akik szeretik gyakorolni ezt a hivatást, vadászként végzik a hivatásukat. Ez az erdőgazdálkodásban, az állatvédelemben is fontos szerepet tölthet be, tehát lehet pozitív is. Ha viszont negatív, akkor nagyon nagy a baj. És ha egy uralkodó, egy birodalomépítő hatalmas vadász negatív értelemben a bibliai kijelentés alapján, tehát a madártávlat fényében negatív csengésű, bűnhöz kapcsolódó, akkor csak ezt a kifejezést mondom, hogy Izrael népének az Úr milyen királyt akart adni, meg Jézusban milyen királyt akart adni az ő népének? Nem hatalmas vadászt, hanem pásztorkirályt, jó pásztort.

Ha ez a „hatalmas vadász az Úr előtt” kijelentés, kifejezés tényleg szinte csupán csak negatív jelentésű lehet, akkor benne van, hogy Nimród olyan valaki, aki az ő birodalomépítését, az ő uralkodását az emberiség, akár a saját népe számára is nagyon istenellenes módon végzi majd.

Van olyan görög fordítása az Ószövetségnek, ahol ezt az Úr előtt való kifejezést úgy fordítja, hogy az Úrral szemben. Én viszont az Úr előtt kifejezést, az ősi nyelv jelentése miatt, az Úr színe előtt – így van: hatalmas vadász az Úr színe előtt –, szeretném most úgy elétek hozni, hogy függetlenül attól, hogy negatív vagy pozitív jelentésű a hatalmas vadász kijelentés, kifejezés, függetlenül ettől, az Úr előtt való, az Úr színe előtt való kifejezés arra utal, hogy ez az ember ott van az Úr színe előtt. Tehát az Úr tud róla, ismeri, sőt, irányítja.

Akármilyen gonosz is volt esetleg Nimród, ha az volt hatalmas vadászként, híres emberként, birodalmakat alapító királyként, akkor is az Úr előtt volt, az Úr színe előtt. Semmit nem tehetett az Úr akarata, tudta nélkül, mindent az Úr irányított. És benne van az, hogy akkor az Úr üdvtervében akár még a leggonoszabb embert is fölhasználhatja az Úr. Ezt az igazságot már ismerjük. Jézus kereszthalála történetében is látszik ez.

Amikor Augustus császár parancsot adott ki, hogy minden ember összei-rattassék, és mindenkinek el kellett mennie a maga születési helyére, akkor egy kilencedik hónapban levő kismamának azért egy ilyen szigorú parancs miatt el kell menni gyalog vagy számaron? Jobb esetben számaron. És el kell menni Betlehembe neki is.

Igen ám, de közben így született meg a Megváltó. És nem az volt, hogy az Úr arra gondolt, hogy azért Máriának meg Józsefnek ne legyenek nehéz terhei Jézus születése miatt, úgyhogy én előre szólok Józsefnek. Mert megtehetette volna, hogy küld egy angyalt: – József, tudod, hogy Betlehemben kell megszületni a Messiásnak, menjetek el és éljetelek ott, várjátok meg a baba születését, a legnehezebb napokat, heteket, órákat ott töltsétek. Nem. Egy hatalmas császári rendelet valamikor megszületett, és a Messiás születése így Betlehemben történt. Mert az Úr Jézus idejében is meg a mi időnkben is használja azokat, akik hatalmasok, akár hatalmas vadászok a szó negatív értelmében is.

József meg Dániel ilyen hatalmas és a szó negatív értelmében is hatalmas uralkodók mellett szolgáltak hívó emberekként és a helyükön voltak. És ez ma is így van. Ma is lehet akár diktátor mellett is bárki hívó emberként úgy, hogy ő a helyén van és végzi a szolgálatát, mint Dániel csinálta.

De amikor ezt halljuk, hogy Babilon és Asszíria – Babilon alapítása volt először, aztán följebb ment északra és Asszíriát alakította ki Nimród, Ninivét –, akkor ezek a nevek meg ezek a birodalmak mutatják, ahogy mondtam is, Izrael népe történelmében végigkísérték ezek a hatalmas birodalmak az Úr népe életét.

A kígyó magva nagyon durván bánt az asszony magvával. De sokszor volt az, hogy az Úr akarta ezt, mert az asszony magvához tartozó Izrael népe súlyosan vétkezett. A királyaik is. Nem pásztor-királyok voltak a királyok, hanem ők is úgymond hatalmas vadászok – hogyha ezt a hatalmas vadász kifejezést negatívan értelmezem, ahogy lehet is természetesen. Eszközei voltak azok a birodalmak az Úrnak. Ezeknek a birodalmaknak a kezdete Nimród nevéhez kötődik. Izrael népe is bármikor olvasta, azok is, akik éppen a babiloni fogságban szenvedtek, és ők is olvasták vagy hallották ezt a bibliai kijelentést, akkor tudták, hogy itt mindent az Úr irányít. Nimród volt az Úr eszköze abban, hogy nagy birodalmak szülessenek.

És mivel a Jelenések könyvét éppen most fejeztük be, talán emlékeztek, hogy ott is szerepel Babilon neve: a nagy Babilon. És a Babilon végső bukása. Babilon a nagy parázna és a végső bukása. Az egész üdvtörténetet, a bibliai kijelentésnek is az üdvtörténetét végigkísérik azok a kifejezések, azok a városnevek, birodalomnevek – most a Babilonra gondolva –, amelyeknek az indulása kezdete itt van Nimródnál. A kezdetnél is ott van az Úr – „én vagyok az Alfa” – és a végénél is ott van – én vagyok az Omega.

Ma is van olyan, mint Asszíria meg Babilon, csak másképp nevezik. Ma is lehetnek olyan diktátorok, akik bántják az Úr népét, és vannak is. De az Úr népe akkor is a helyén van ma is, ahogy abban az időben is – majd olvasunk róluk a 11. részben nem-sokára, aztán a 12. résztől még többet. Most abban látszik, hogy egyetlen személy, egyetlen ember az özönvíz utáni történetekben, az üdvtörténetekben, az őstörténetekben, csak egy ember és az Úr eszköze lehet ő is.

Amikor az Úr viszont kiválasztja azt az egy embert – aki amúgy Isten is –, az Úr Jézus személyében, akkor, ahogy jeleztem, pásztor-királyt ad Jézusban. Jézus is birodalmat épít, igaz? Csak nem úgy, ahogy a kígyó magva, hanem úgy, ahogy az asszony magvának kell, ahogy az Úr megígérte már a bűnesetnél. Isten országát építi az Úr Jézus. És az Isten országa építésében vannak eszközök ma is. És ma is lehetnek akár világi hatalmasságok is eszközei az Isten országa építésének. Olyanok is, akikről tudjuk, hogy nem járnak élő hitben, nem is járnak soha templomba, de mégis olyat tesznek, ami nemcsak a világ számára, hanem még az Isten népe számára is segít-

NIMRÓD, HATALMAS VADÁSZ AZ ÚR ELŐTT

ség, áldás, ajándék. Ezt észre lehet venni, ez kedves az Úrnak, ez mutatja az Úr lehetőségeit, és mindenképpen az ő kegyelme jelét.

De az Úr Jézus személyében a legteljesebben az Isten országa építése abban mutatkozik meg, hogy ő még a pogányokat is meg akarja nyerni. Nem elpusztítani őket akkor sem, hanem kiválasztja azt a családot, kiválasztja Ábrahámot, a családot, aztán a nemzetet, és Izrael népén keresztül az ószövetségi időben menteni akarja a pogányokat. Izrael népe nem volt mindig a helyén ebben, de ez nem azt jelenti, hogy az Úr nem akarta menteni a pogányokat.

Emlékeztek-e arra, hogy Jézus egyik ősanyja, Ráháb melyik városban lakott? Jerikóban. Egy kánaáni városban. Átkozott városban, amit az Úr ítélni akart. A két kém azért ment oda, hogy kiderítsék, hogy mi a helyzet Jerikóban, és utána nem sokára el fog pusztulni Jerikó. A teljes város. Senki nem méltó arra, hogy életben maradjon, mert hihetetlen gonoszak. De Ráháb, meg a családja meg mindenki, aki ott volt a házában, életben maradhatott. Aztán Jézus ősanyja lett. Csak egy példát akartam arra hozni, hogy a pogányok még az Isten ítéletére is méltók, és az Úr készül őket megítélni. Igen ám, de hogyha elismerik ezt az Urat, elfogadják, akkor ők is az Úréi lehetnek.

Dánielen keresztül is milyen sokan hitre juthattak, csak nincs leírva a bibliai történetek kijelentésében. De gondoljuk el, hogy Dániel ott volt évtizedeken át először a Babiloni Birodalom uralkodója mellett, aztán jött a másik, méd-perzsa uralkodó, ott is ott volt, és ő a helyén volt, és rajta keresztül milyen sokan juthattak hitre. Pál apostolon keresztül is nagyon sok római katona is hitre jutott.

Nem akarom tovább folytatni, inkább arra gondoljunk, amit Jézus mondott a Máté evangéliuma legvégén, minden kereszteléskor szoktuk hallani: „Elmenvén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket” – minden pogány népeket, most erről van szó. Athénben is ezért prédikált Pál.

És a Jelenések könyve legvégén szintén olvashattuk. Olyan megható volt, mikor ez eszembe jutott így a készülésnél. Bemutatja az arany városnak a szépségét és akkor az ézsaiási próféciából ezt a kifejezést hozza ide a Jelenések könyve 21. rész 26. verse: „És a pogányok dicsőségét és tisztességét abba viszik.” Tehát ez a kép, ez az ószövetségi igei üzenet ígéretképpen bemutatja, hogy a pogányok is ott vannak az Úr tervében: nem elpusztítani akarom őket, hanem menteni. És milyen sok pogány Jézus idejében is, Dániel idejében is, ha visszamegyünk, aztán Pál idejében, aztán most mondjuk a mi időnkben is milyen sok pogány, akár népek is megismerhetik az Urat.

A népek is az Úréi lesznek – ez az Ószövetségnek is egy drága ígérete, az egész Ószövetségnek, de itt az őstörténetek a Mózes 1. könyve 10. részében leírt kijelentése alapján drága ígérete szintén.

Még Nimród is az Úr eszköze volt. Akkor is, ha esetleg nagyon gonosz módon élt, és ez a valószínűbb, sajnos, de az Úr eszköze volt. És ez az Úr az, aki az ítélet után, az özönvíz után mindent irányít, mindent kezében tart, mindent az ő népe számára készít, de a pogányok számára is áldásokat, kegyelmet akar készíteni.

Mi is ebben az Úrban bízhatunk és a magunk helyén legyünk mi is olyanok, amilyen volt Ráháb, vagy Dániel, vagy Pál. Ők híresebb emberek, de ők a maguk helyén, a maguk családjában, a maguk népében vagy más népek között, ki, hol, az Úr eszközei voltak.

Imádkozzunk!

Mennyei Édesatyánk, áldunk azért, hogy mi az Úr Jézusban ismerhettük meg, milyen a te királyod, a pásztor-király. Köszönjük neked, hogy az özönvíz utáni eseményekben, történetekben is láthatjuk, hogy te hogyan készítetted az Úr Jézus érkezését.

És valóban imádunk téged hódolattal, hogy akármennyire is fájó igazságok vannak, a kígyó magva, nem az asszony magva oldalán élő emberiség történelmében, életében, de köszönjük, hogy ami kedves és szép neked is, az számunkra is hálára indító lehet.

És köszönjük neked, hogy a mi időnkben is igaz ez, hogy te a világban is munkálkodsz Szentlelked, igéd által kegyelmeddel is. Köszönjük, hogy még mindig hozzád lehet térni az elveszetteknek.

Segíts így imádkozni is és segíts ezzel a hittel tekinteni akkor is rád, amikor esetleg éppen mi is talán szenvedni fogunk amiatt, mert a világiak ellene vannak a tiédnek.

Köszönjük, hogy ma is kérhetünk békét Ukrajnában. Köszönjük, hogy te Ura vagy most is a vezetőknél, a világ vezetőinek is. Így könyörgünk, hogy irányítsd úgy őket, hogy leüljenek tárgyalni és legyen béke. De addig is, amíg nem lesz, adj nekünk is itt Magyarországon hűséget az imádságban, segítő szeretetet, amiben tudunk. A Kárpátalján élő magyarjainkat különösen is védjed, kérünk, és az ottani lelki testvéreinket is, és minden más néphez, nemzethez tartozót, természetesen.

Kérünk arra, hogy mi is a magunk helyén, a családukban, itt a gyülekezetben is Budapesten élve lehessünk áldássá, lehessünk mi is eszközeiddé.

Kérünk, őrizd meg bennünket minden ítélkezéstől a pogányokra gondolva. Kérünk, hogy azt a mentő szeretetet tartsd meg a szívünkben, ami a misszióknak a lényegét is adja, könyörülő szeretettel Jézusra mutatni még a pogányok számára is. És köszönjük, amikor engeded meglátni az ő hitre jutásukat.

Kérünk, hogy most a csendben elmondott imádságunkat is hallgasd meg.

Ámen.

Az Úr tanácsa megáll mindörökké, szívének gondolatai nemzedékről-nemzedékre. Boldog nép az, amelynek Istene az Úr, az a nép, amelyet örökségül választott magának. (Zsoltár 33,11-12)

266. ének

1. E-gek nagy Ki - rá - lya, ma-gasz-ta-lunk té - ged,
Mu-lan - dó és gyar - ló é - le - tünk át - jár - ja

Tér-jen ne-ved-re di - csé-ret! Jöjj, se-gíts, jó-ra ints;
Vég-te-len ke-gyelmed ár - ja.

Ró-lad zeng-jen nyel - vünk, ví-gan é - ne-ke-l-jünk!

2. Dicsérjed, világom, Alkotód hatalmát,
Mindenek felett uralmát!
Hirdesse a csillag ránk sugárzó fénye,
Mily csodás az Isten lénye!
Nagy égbolt, nap és hold,
Kik ott fennen jártok: ti is Őt áldjátok!
3. Zengjen minden szívben boldog hálaének
A világ Teremtőjének!
Nagy kegyelmessége gondot visel rólunk,
Számontartja minden dolgunk.
Égben fenn, földön lenn
Áldassék jósága, nagy irgalmassága!
4. Halleluját zengve, magasztalva áldjad
Krisztus által jó Atyádat!
Ha az Istent élő, igaz hittel féled,
És a szíved Jézusé lett:
Boldogság, üdv vár rád
Fenn az ég honában, hófehér ruhában.